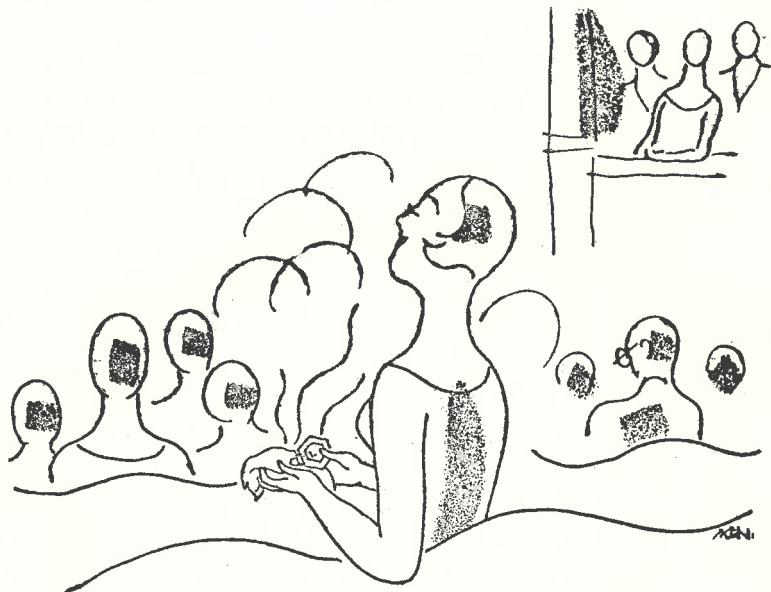

Som en frisk og kølig Brise

Tænk, hvis De nu havde haft en lille Flaske
Esprit de Valdemar i Deres Taske, blot et
Par Stænk frisker saa vidunderligt, som en
kølig og oplivende Brise i den tunge, varme
Teaterluft.

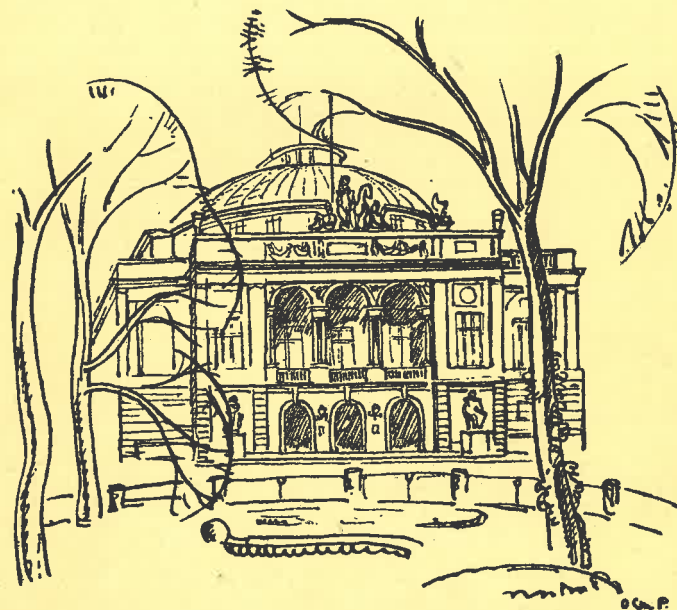
Næste Gang, De gaar i Teatret, maa De
huske Esprit de Valdemar. Det findes blandt
andet i en fiks lille Flacon, der intet fylder i
Deres Taske!

ESPRIT DE VALDEMAR

det er nyttig Luksus

A/S L. IHRICHS BOGTRYKKERI
ANNONCEEKSPEDITION: FARVERGADE 8. TELF. 5616 & 6616

DET KONGELIGE TEATER

OFFICIELT PROGRAM

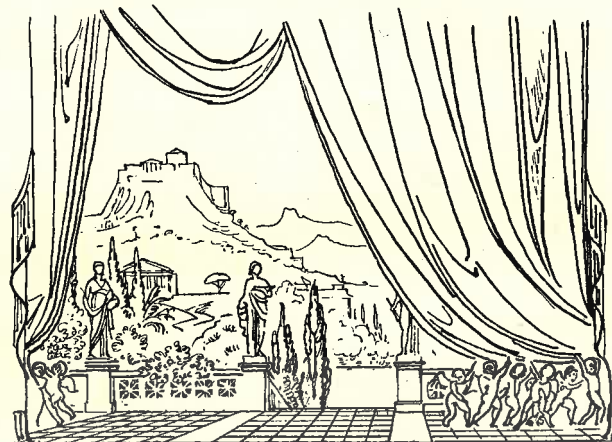
SÆSON

25 ØRE

1934-35

SEPTEMBER

EI BLØT TIL LYST

SKUESPIL OPERA BALLET

PROGRAMMET REDIGERET AF DR. PHIL. TORBEN KROGH

Vi har ladet Tæppet gaa op for Hattenes nye Sæson. — Det meget feminine dominerer Modens Repertoire — som denne Model viser det: fra Blanche et Simone, syet af glycerinerede Fjer med Pan Puld.

**MAGASIN
DU
NORD**
KONGENS NYTORV

DET KONGELIGE TEATER

SÆSONEN 1933—34 bragte os Teaterkommissionens Betænkning, der baade ved sin Omtale af Det kongelige Teaters Opgaver og Betydning, ved Fastlæggelsen af de økonomiske og administrative Rammer og ved sine af Interesse for Teatrets gode Fremtid dikterede Forslag maatte glæde alle Teatrets Venner.

Sæsonen 1933—34 bragte en stærk Stigning i Besøget ved Forestillingerne paa Kongens Nytorv og en betydelig Udvidelse af Forbindelsen mellem Teatret og Provinsens Publikum.

I den nye Sæson vil Teatret fortsætte Bestræbelserne for at bringe den bedste Kunst — med et Repertoire, der svarer til Teatrets sjældne Spændvidde — baade til sit trofaste Publikum fra tidligere og til større og større Kredse i Befolkningen i og uden for Hovedstaden.

I mange Aar har man, naar Teatret bragtes paa Bane, næsten altid beskæftiget sig med dets Økonomi og utilfredsstillende Forhold. Er det ikke, som om dette er ved at ændres; begynder man ikke nu at tale positivt om Teatrets Mission og Betydning?

Gid det maatte vise sig, at Tidens og Teatrets egen Udvikling har bragt os til et Punkt, der er gunstigt for Fastlæggelsen af den nye Teaterordning, saaledes at den Sæson, i hvilken vi fejrer 250-Aaret for Holbergs Fødsel, maatte bringe en Løsning af dette Spørgsmaal, saa heldig som muligt for den Del af det kulturelle Liv, hvori Det kongelige Teater gør sin store Indsats.

Andr. Møller

KAPITAL- FORVALTNING

af saavel frie som baand-
lagte Midler,

baandlagt Arv,

baandlagt Gave,

Udbetaling til Pensions-og
Rentenydere.

DEN DANSKE LANDMANDSBANK

TÆPPET GAAR OP –

AF TORBEN KROGH

DET KGL. TEATER har med sine snart næsten traditionelt tilbagevendende „Skæbnetimer“ ofte Lighed med et Skib i høj Sø. Hvor ofte har vi ikke staaet paa Strandbredden og skuet uroligt ud mod Skuden og paa Sømandsvis ængsteligt spurgt: „Klarer hun en Revle endnu?“ Men Melpomenes og Thalias udkaarne Snekke i de danske Farvande viste sig, Gud være lovet, at være modstandsdygtig nok. Lige fra den første Sæson, 1748—49, indtil Dato har den trodset Storm og Uvejr, og det i allehaande Skikkelser, og nu letter vi Anker paa ny, en ny Sæson stunder til.

Livsnerven i Det Kgl. Teater har lige fra det 18. Aarhundrede været og maa, saa længe vort Nationalteater skal gro videre ud fra sine naturlige og historisk betingede Forudsætninger, være den rigest tænkelige Udfoldelse af *dansk* Kunsttrang og Kunstevne. Hvor ofte har man ikke hørt fra Udlændinge, at de bedste Forestillinger paa dette Teater, hvor vi er saa lykkelige at forene tre hos os hver for sig traditionsrige Kunstarter paa en Scene, har en Aand over sig, en Tone i sig, som adskiller Det Kgl. Teaters Opførelser fra andre Teaterforestillinger rundt omkring i Verden.

Og netop derfor maa vor Nationalscenes videre Udvikling bero paa den fine Afbalancering, den nænsomme Sammensmeltning af de nødvendige Impulser ude fra, d. v. s. Fremskridtet, nye Generationers Tanker og Tale, og denne kostelige

Alt til Hjemmet **G** - og til alle Hjem!
GADE'S MØBEL-UDSTYR
 NORDENS STØRSTE RANTZAUSGADE 22

Streng i Kunstinstitutionens Hjerte: den danske Tradition, Kunsten fremstillet i den Aand og Tone, i hvilken den netop trænger til Bunds i danske Sind. Dette er den indre levende Tradition, der er livsbetingende i Modsætning til saa mange andre Former for „Tradition“. Netop paa Grund af denne Af-spejling af vort Folkesind i Det Kgl. Teaters bedste Kunst-ydelser er det ogsaa forkert, naar man har villet opfatte vor Nationalscene som „et Teater for Københavnerne“; og efter haanden som de praktiske Vanskeligheder ved Tournéearrange-menter o. l. i stigende Grad bliver overvundet, vil Det Kgl. Teater netop blive hele det danske Folks Eje, saaledes at det, rustet med Tidens ypperste kunstneriske Kræfter, med Sand-hed kan bære det gamle stolte Navn „Den danske Skueplads“.

I broget Fylde lover denne Sæson ogsaa paany hver Kun-stens Ven en Række festlige Stunder i Holbergs Hus. For at begynde med Begyndelsen: Den gamle Professor fra Fiolstræde, Baron Holberg, vil paany revse Samfundet med sin altid for-bavsende aktuelle „politiske Kandestøber“, og vi vil atter faa Lejlighed til at beundre hans aristofaniske Satyrsmil i den bombastiske Parodikomedie „Ulysses von Ithacia“, det Stykke, hvor Holberg, den redelige Dommer, drager til Felts mod den opstyltede og uægte Følelse, ganske som Wessel gør det i sit blændende geniale satiriske „Sørgespil“ „Kærlighed uden Strømper“, som Det Kgl. Teater ogsaa, i Bevidsthed om sit kulturelle Ansvar, har sat paa Løftesedlen. Det store Drama vil blive repræsenteret af Shakespeares „Macbeth“ og Schillers „Maria Stuart“, to gigantiske Udtryk for digterisk Storsyn. Det ene skabt i den blodrige engelske Rennaisances Zenith, det andet paa Tærsklen til det humane 19. Aarhundrede i det Tyskland, der, vakt til aandelig Daad, fra Lessing, Goethe og

SKIND KAABER

Køb Deres Skindkaabe
nu før Sæsonen, saa faar
De den til en særlig bil-
lig Pris.

Vort Buntmageri beskæf-
tiger Landets fineste Pels-
vareeksperter, som er
Kunstnere i deres Fag.
Vi syer efter originale
Modeller.

Kaaber kan op-
bevares til
senere Levering

AMAGERTORV 19

JAC. OLSEN

Paris i København

„Vi mødes

hos Nimb“

før og efter Teatertid

Dans

2 Orkestre

Optræden

Ingen Pauser

Bordbestilling: Telefon 7903

Direktion:

JULES NIMB

Schiller var paa Vej mod Romantiken. Det danske Smil, det hyggelige Lune, kommer til Orde i J. L. Heibergs Dyrehavsbakkestemning „*Recensenten og Dyret*“ og i Hostrups evigt unge Studenterkomedie „*Genboerne*“ med dens Filistre og dens Herrer i Aandernes Rige. En forhaabentlig interessant Orientering indenfor den nyere danske Dramatik vil vi faa gennem Johannes V. Jensens „*Darduse*“, Svend Borbergs „*Circus juris*“, Carl Gandrups „*Gud Moloch*“, Oluf Bangs „*Judas*“ og Anker-Larsens „*Søn af Zeus*“. Tiden rummer jo Problemer i Overflod, og det synes jo, Gud ske Lov, som om danske Dramatikere ikke er bange for at gaa dem paa Klingen. Bekendtskabet med den hvasse og bitre tyske Samfundssatiriker Bert Brechts Stykke „*Jeanne d'Arc fra Slagtehalterne*“, med Franskmanden Jules Romains „*Diktatoren*“, Englænderen Robert Sherwoods „*Dronningens Mand*“ og Amerikaneren O'Neills „*Du skønne Ungdom*“ bringer os forhaabentlig i den fornødne Kontakt med Tidens ejendommeligt søgende, ofte saa fængslende Dramatik ude fra den store Verden.

Operaens Venner vil det sikkert glæde, at netop mange af de Værker, som med uløselige Baand er knyttede til Scenen paa Kongens Nytorv, og som er dybt rodfæstede i det danske Musikpublikums Bevidsthed, atter vil naa frem i Rampelyset; deriblandt Størværkerne indenfor dansk Musikdramatik, Heises „*Drot og Marsk*“ og Carl Nielsens „*Maskarade*“ og „*Saul og David*“, Værker, som forhaabentlig i stigende Grad vil tilkæmpe sig den Værdsættelse og den Kærlighed fra det danske Folks Side, som disse vidt forskellige og fuldblods geniale Udslag af dansk Tone, dansk Musikkfølelse, fuldt og helt fortjener. Den muntre italienske Muse, som ogsaa vil fortrylle os inkarneret i Rossinis vævre „*Barberen i Sevilla*“, møder vi i

HOTEL D'ANGLETERRE

PALMEHAVEN

er det eleganteste Mødested efter Teatertid.

Fra Fredag den 14. September:

KAPELMESTER ERIK TUXEN

og hans Orkester

Vor Repræsentant
modtager Bestillinger under det længste Ophold lige indenfor
Glasdørene til Teatrets Parterregang.

Donizettis paa Det kgl. Teater ikke tidligere opførte Buffonade „*Don Pasquale*“. Blandt Operaens øvrige Repertoire, der spænder fra Mozarts „*Tryllefløjten*“ til Flotows melodiose Folkeopera „*Martha*“, træffer vi et nyt dansk Værk „*Madonnas Ansigt*“, ovenikøbet af en hidtil helt ukendt Komponist Daniel Andersen. En saare interessant Nyhed venter os i et af det 18. Aarhundredes navnkundigste musikdramatiske Værker: John Gays fortryllende Satire „*The Beggar's Opera*“ (Tiggeroperaen), hvis Autor paa samme Tid som Holberg skarpt aflurede det londonske Societys mange Naragtigheder og Brøst, paa lignende Maade som vi finder det i Hogarths uforlignelige og bidske Kunst.

Balletten, vor gamle Scenes evige Ungdomskilde, danser frem for første Gang til Maurice Ravels Bolerorytmer og til nye Toner af den talentfulde danske Modernist Bernhard Christensen, kendt bl. a. for sit Jazzatorium „*De 24 Timer*“. Lutter Ungdom — Bernhard Christensen, Kjeld Abell og Solodanseren Børge Ralov har fundet hinanden i Samarbejde paa et mimisk Værk med den forjættende Titel „*Enken i Spejlet*“; — og saa spiller endelig den evigt unge Musikant Fini Henriques op med „*Den lille Havfrue*“, der i sin Ynde og sit Skælmeri er saa typisk for dansk Balletpoesi.

Saaledes ser i store Træk Udsigten ud for Sæsonen 1934—35. Vi ønsker alle en lykkelig Fart i Magsvejr og Medbør for den danske Skueplads.

Torben Krogh.

Nye Modeller i
Teater- og Selskabssko
hjemkommer daglig

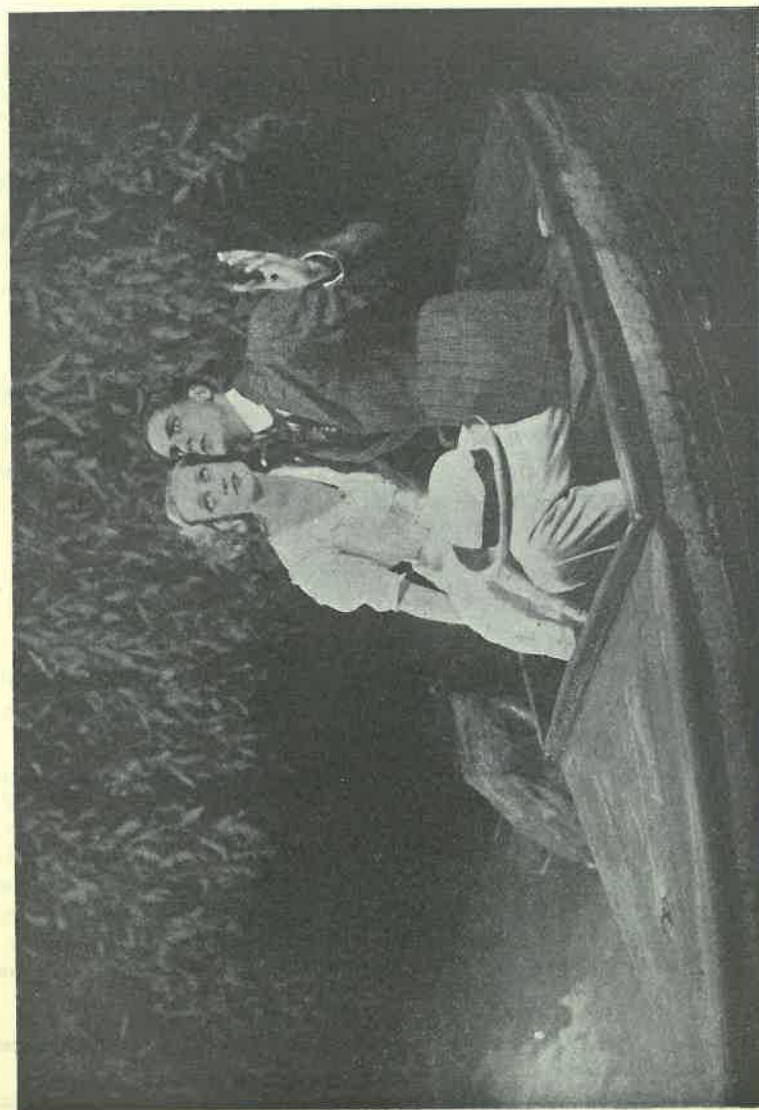

Mange fikse
og originale
Nyheder

SE VORE
UDSTILLINGS-VINDUER

SKANDINAVISK
SKOTØJS-MAGASIN

55, ØSTERGADE 55

Karin Nellemose og Ebbe Rode i „Du skønne Ungdom!“.

DET KONGELIGE TEATERS GÆSTESPIL

DU SKØNNE UNGDOM!

En Mindernes Komedie i 7 Billeder af EUGENE O'NEILL
Paa Dansk af PETER CHRISTIANSEN
Isenesættelsen: THORKILD ROOSE

PERSONERNE:

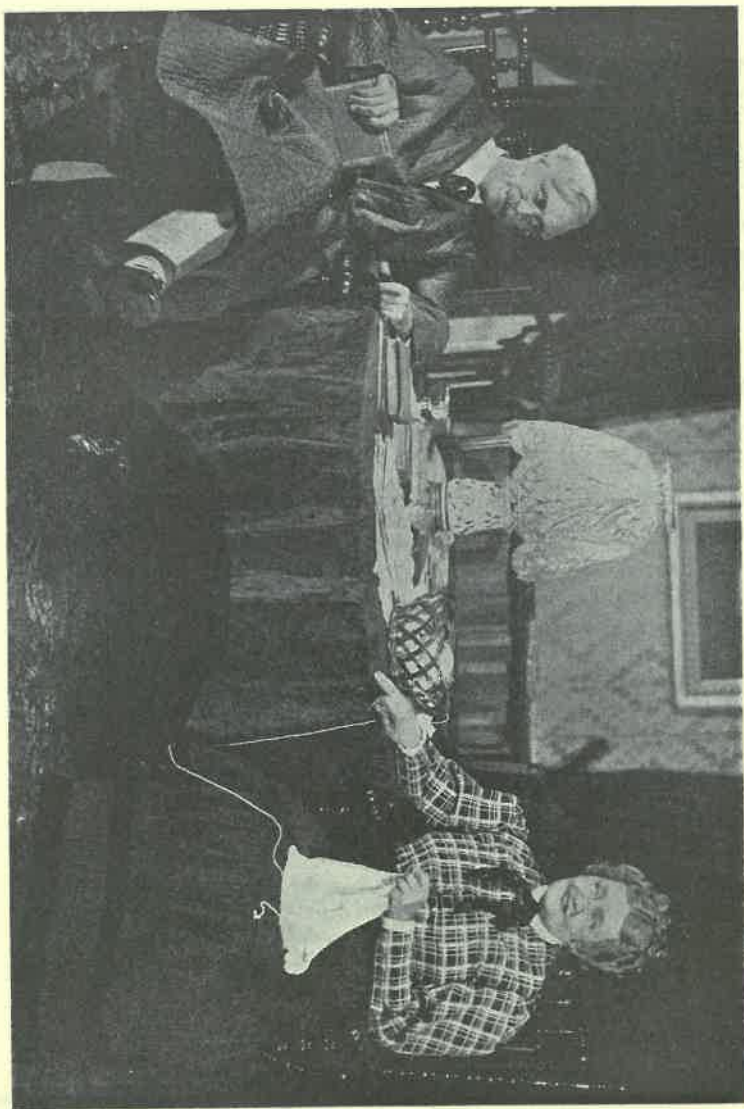
Nat Miller, Ejer og Redaktør
af »Aftenposten« HOLGER GABRIELSEN
Essie, hans Kone JONNA NEIENDAM
Arthur { MARTIN HANSEN
Richard { deres Børn { EBBE RODE
Mildred { RUTH BERLAU
Tommy { GEORG LARSEN
Sid Davis, Essie's Broder RASMUS CHRISTIANSEN
Lily Miller, Nats Søster CLARA PONTOPPIDAN

David Mc Comber CHARLES WILKEN
Muriel Mc Comber,
hans Datter KARIN NELLEMOSE
Wint Selby, Arthurs Studen-
terkammerat JOHN PRICE
Belle INGE HVID MØLLER
Norah HILDUR MØLLER
George, Bartender CHARLES THARNÆS
En Handelsrejsende POUEL KERN

1. Billede: Dagligstuen hos Millers i en større Smeaby i Connecticut. Tidlig om Morgen den 4. juli 1906, Amerikas Frihedsdag.
2. Billede: Spisestuen hos Millers. Sent paa Eftermiddagen samme Dag.
3. Billede: Bagværelse i en lille Hotelbar. Kl. 10 samme Aften.
4. Billede: Dagligstuen hos Millers. Lidt over Kl. 11 samme Aften.
5. Billede: Dagligstuen hos Millers. Kl. 1 om Eftermiddagen den følgende Dag.
6. Billede: Ved Strandbredden. Kl. 9 samme Aften.
7. Billede: Dagligstuen hos Millers. Kl. 10 samme Aften.

Det længste Ophold efter 4 Billede.

Holger Gabrielsen og Jonna Neilendam i „Du skønne Ungdom!“.

„LONDON“ af 1869

tegner alle Deres Forsikringer

*

Ældste Automobilforsikringsselskab
i Danmark

*

St. Kongensgade 68

Telefon 6999

Johannes Poulsen i „Orfeus i Underverdenen“.

BENYT PAUSEN

til at byde Deres
Dame paa en for-
friskende Drink i

Bar'en
ved Foyeren paa 1. Sal

Restauranten paa 2. Sal

anbefales med
Kaffe, The og de-
likat Smørrebrød,
som maa forud-
bestilles til det
længste Ophold.

Emdrup

Grundlagt 1812 - Central 605

*

Mangeaarig Leverandør til Det kgl. Teater

*

Filialer overalt i København og paa Sjælland
samt i Aarhus.

» V O S P L A U D I T E ! «

AF GUSTAV HETSCH

ER det danske Teater-Publikum treværdigt til at give sit Bifald og sit Mishag til Kende? Er det svært at „trække op“?

Gælder det endnu, hvad *Bournonville* skrev i „Mit Theaterliv“ (1848): „Det er en grundet Anke mod det københavnske Publicum, at det ikke erkjender den Vigtighed, der ligger i Yttringer af de Følelser, som Kunsten opvækker. Applausen falder i Almindelighed kun for det Forbausende eller carrikeret Morsomme. Beundring fremtvinger sjelden Enthousiasme, derimod kan en lille Opposition bringe Gjæring og Liv i Folk, og der klappes oftere af Medlidenhed eller Drilleri end af sand Yndest.“

„Denne Beskyldning“ — fortsætter den gamle Balletmester med et ironisk-galant Buk — „kan ikke træffe det *gentile* Publicum, der for det meste forholder sig passivt og bestemmer sin Dom efter Mængdens Bifald. Men denne Frasigelse af en dyrebær Rettighed er høist skadelig for Kunsten, thi det er nødvendigt for Skuespilleren at vide, hvilket Indtryk han har gjort, ligesom at høre Lyden, naar man trækker i en Klokke-streng. For Ro og Behag i Kunsten har vort Publicum liden eller ingen Yttring; det vil nødtigt klappe og keder sig dog, naar intet Bifald høres; hvad skeer da? Forfatteren sætter Situationerne paa Spidsen, Comikerne forfalder til Lazzi, Tra-

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

John H. Lunde

Scenearkitektør og musikalske ledere.

Økonomuspektør C. Lunde

Costumier
Ove Chr. Pedersen

Teatermaler
Axel Bruun

Scenemester
Thorvald Pedersen

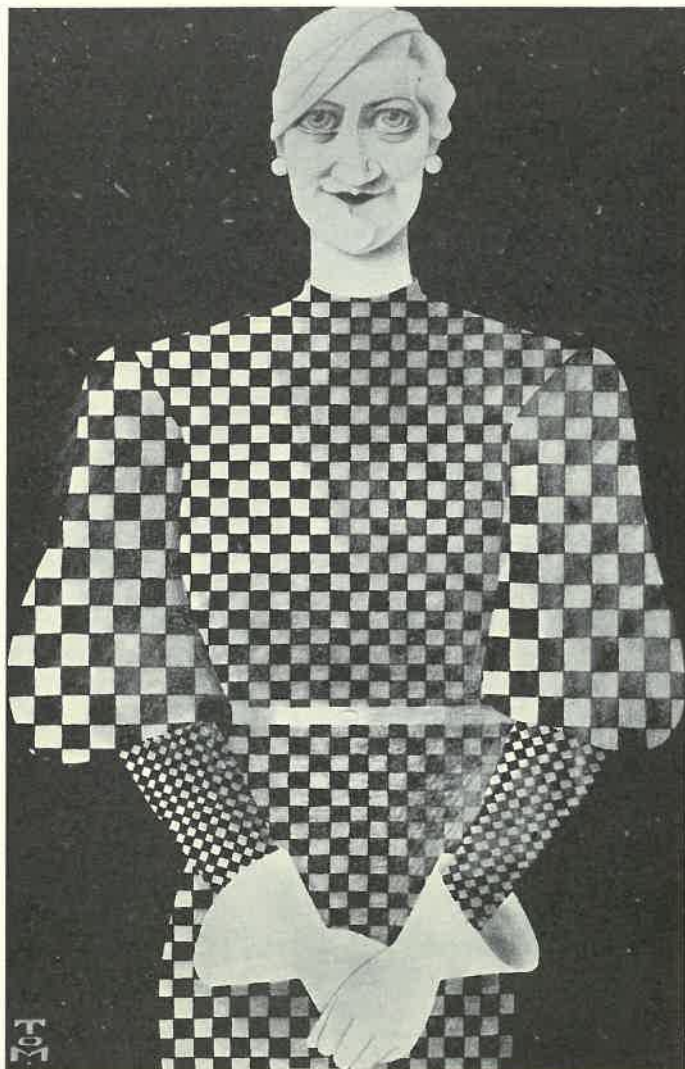

Operaspektør
Emil Soltau

Overregistrator
Hans Borchsenius

FOT. MYDTSKOV.

Bodil Ipsen.
(Tegning af Viggo Thomsen).

gikerne til Bombast, Sangerne til Skraal og Dandserne til Gymnastik; nu bliver der Røre, Huset fyldes, men Sandsen udtømmes, og Sløvheden udbreder sit Herredømme.“

Efter at have affyret denne Reprimande til sine kære Københavnerne giver Bournonville sig til at betragte Forholdene andre Steder: „I Tydskland er megen Velvillie og Varme for Scenens Præstationer; i Italien kjender man ingen Middelvei imellem *fiasco* og *fanatismo*, og i England er det sædvanligviis det i dobbelt Betydning fulde *Gallery*, der stormer Begejstring ned over Theatret; dog i alle tre Lande er Ytringen oprigtig, og Skuespilleren veed, hvad han kan holde sig til med Hensyn til Virkningen af hans Talent; men i Frankrig og navnlig i Paris er Publikum erklæret umyndig under Claqueurenes Værge. Dette Corps har organiseret sig i alle Theatre, med Undtagelse af den italienske Opera, hvor enhver „*Dilettante*“ tillige er pligtig at støde med Stokke, trampe med Hæle, slaa med Bænke, vride og vaande sig, raabe *bis!* og kalde *fuoril!* kyle Blomster op paa Theatret og i Nødstilfælde agere Vognhest. Men saadanne Folk findes der ikke flere af end netop saamange, som Italienerne bruge, og Begejstringen maa holdes vedlige, for at ikke Theatret og Celebriteter skulle gaa tilgrunde! Man har altsaa raadet Bod derpaa ved *Claqueurs*, der inddeles i to Classer: betalende og betalte.“

Bournonville beskriver videre, hvorledes de førstnævnte er en Flok unge „Løver“ af god Familie, der af „Entreprenerne“ har faaet Lov til at komme i Skuespiller-Foyeren og bevæge sig imellem Kulisserne; nogle „gamle Fyre“ slutter sig til dem for at agere unge, og tilsammen danner de en Klike, hvis Medlemmer indbyrdes med deres hvidhandskede Hænder applauderer hverandres Maitresser. Den anden Klasse derimod

(der kaldes „Lysekronefolkene“, fordi de anbringes i øverste Etage) er saare lidet elegante i Ydre og Optræden. Deres Funktion bestaar i at „modtage“ Skuespillerne, „frembringe en magisk Mumlen, der gaar over til Applaus, og derpaa lidt efter lidt føre de omkringsiddende ind i Enthousiasmens *Delirium*.“ Man havde fortalt Bournonville om en *Claqueur-Chef*, der paa lagde sine Undergivne, at de ved at *kilde Folk i Siden* skulde faa dem til at le voldsomt. Men *det* vil Bournonville dog ikke indestaa for er sandt!

En saadan *Claqueur-Chef* — der minder Bournonville om en Figur i Eugène Sues „Paris' Mysterier“ — har sit Standkvarter paa en tilrøget Kafé og besøger sine Klienter i Skumringen. Teaterdirektøren overlader ham et vist Antal Fribilletter, hvoraf Halvdelen fordeles blandt „Claqueur“ne, den anden Halvdel sælges underhaanden til Publikum. Chefen forstaaer behændigt at afbalancere sin Dobbeltstilling som Kunstelsker og som Forretningsmand. Han er billig overfor unge, fattige Debutanter, der slipper med at ofre ham 12 à 16 Fribilletter, medens Kunstnere med Navn og Teaterdamer med rige „Beskyttere“ maa betale kontant fra 100 Francs om Maaneden til 200 Francs pr. Aften. Og Bournonville tilføjer — med et Skuldertræk i Forargelse over denne skamløse Svindel, dette Forræderi overfor den for ham hellige Teaterkunst: „Huset rystes ved Bifaldstorden, Stykket og Primadonnaen løftes til Skyerne, og uagtet Enhver veed, hvad Alenen har kostet, er Publicum alligevel illuderet. Bladene støder i Trompet, Kunstneren har Fornøielse *for sine Penge*, og Europa giver Gjenlyd af de brede Næver, der havde lavet en *réputation colossale*.“

Allerede under sit Besøg i Paris i 1820 havde Bournonville gjort Bekendtskab med den usalige franske „Claque“, der be-

Holger Gabrielsen som Kaspar Røghat i „Der var engang -“.
(Tegning af Gerda Ploug Sarp).

varedes paafaldende langt op imod vor Tid. Han skriver derom i „Mit Theaterliv“:

„Den første Aften efter vor Ankomst gik vi hen i Operatheatret ... Vi havde købt Billetter og valgt vore Pladser midt i Parterret uden at ane, i hvilket Selskab vi befandt os. Dandsene fulgte glimrende paa hverandre, og min Fader, som gammel Kjender, gav sin Tilfredshed tilkjende ved smagfuldt Haandklap, men til Højre og Venstre lød Knurren, og vrede Øiekast lynede os imøde; thi den reglementerede Applaus havde sine pointerede Steder, der blev angivet af en bredskuldret Chef, der ikke taalte noget uberettiget Initiativ. Det gik nu op for os, at vi havde taget Sæde i Kjærnepunktet af Claqueur-Compagniet, og da faa Dage derefter vor Minister, Grev Waltersdorff, skaffede os fri Entrée, holdt vi os i tilbørlig Afstand fra Bifalds-Maskineriet.“

Dette ligger nu over 100 Aar tilbage. Men det er ikke mere end vel en 30 Aar siden, jeg i et udenlandsk Blad læste en Notits om, at Claque-Chefen ved *Comédie Française*, der var blevet afsat ved en Beslutning af Skuespiller-„Komitéen“, som leder den berømte Scene, havde anlagt Sag imod Teatrets „Sociétaires“, fordi han vilde have — Pension! Han betragtede sig nemlig som Funktionær i „Huset“ — i hvilket han havde virket i 19 Aar!

Det danske Publikum har, saavidt man kan skønne, i de senere Aar gjort store Fremskridt i Retning af at give hørligt Udtryk for sine Følelser overfor sceniske Præstationer. Det kan endog ved visse Lejligheder opføre sig helt „sydlandsk“ begejstret. Der er saaledes ingen Grund til mere at tænke paa Midler til at afhjælpe den Lunkenhed, den Blaserthed, som

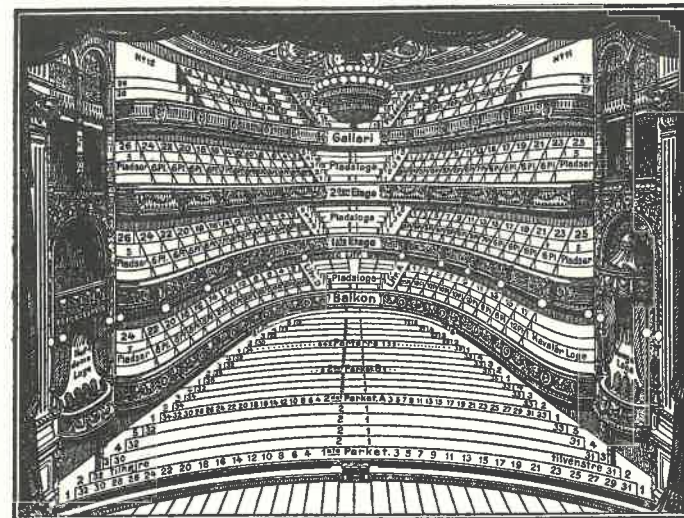
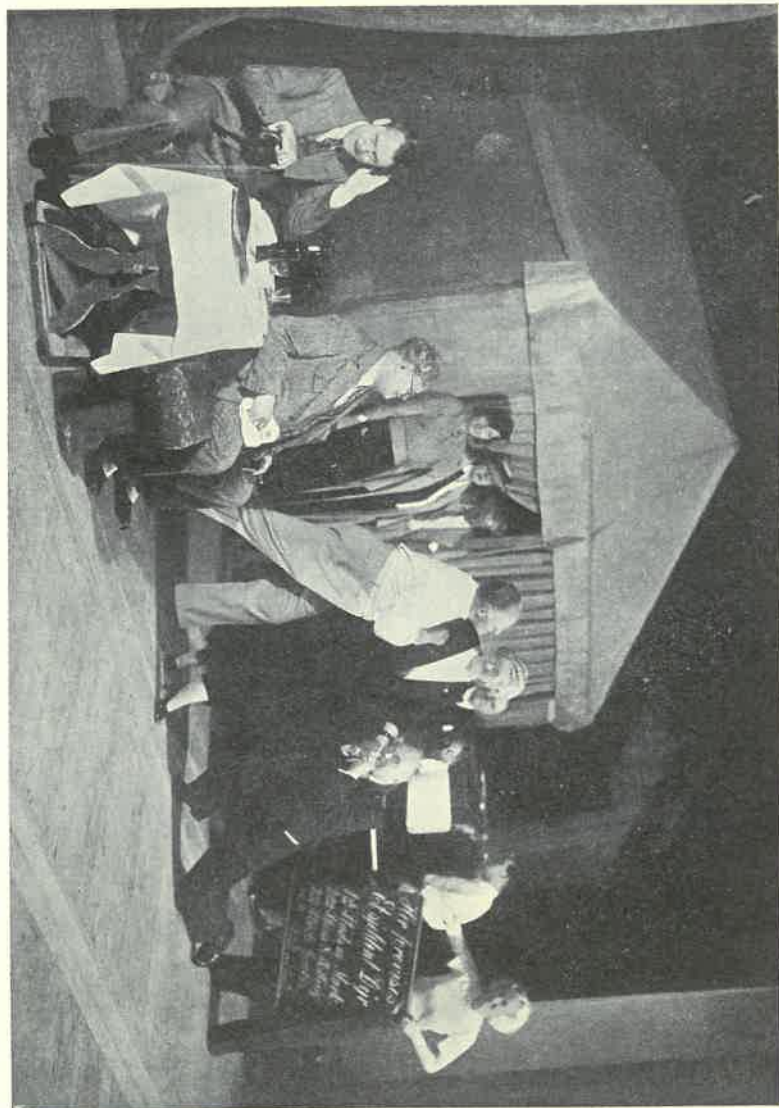
Fra en Prøve paa „Der var engang—“.

Bournonville i 1848 beklagede sig over. Heller ikke til at virkeliggøre den kuriøse Plan, Dr. Ryge fremsatte for at bevæge Publikum til at tilkendegive sin Mening om Aktørerne: en „Applaudér-Maskine“. — Ryge vilde nemlig ved en kongelig Befaling have al Meningsytring under selve Forestillingen afskaffet; derimod skulde efter Tæppets Fald et Slags Lykehjul trækkes frem, hvorpaa de spillendes Navne efter Tur skulde vise sig med tilføjede Karakterer: *Ug, mg, godt, tg* og *mdl*, hvortil saa Publikum ved stærkere eller svagere Applaus skulde give sin Approbation.

Men vi har jo altid den Trøst, at alle *vor* Tids Skuespillere og Skuespillerinder ved en saadan Folkeafstemning vilde faa meget fine Karakterer, — i alt Fald ingen *tg* og *mdl*.

Gustav Hetsch.

Fra en Prøve paa „Recensenten og Dyret”.

PLADSERNES BETEGNELSE	Aim. Pris	Ferh. Pris	Dobb. Pris	Folkef. Pris	Efterm. Pris
1. Parket	7.45	9.85	14.65	5.05	4.65
2. Parket A	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
2. Parket B	5.05	6.85	9.85	3.85	3.00
Parterre	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
Balkon A: Pladse 1.-3. Rk. og øvrige Loger 1. Rk.	6.25	8.05	12.25	5.05	3.55
Balkon B: Pladse 4.-7. Rk. og øvrige Loger 2.-6. Rk.	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage A: Pladse 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk.	4.45	5.65	8.65	3.85	2.65
1. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-26 2. & 3. Rk.	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage A: Pladse 1.-6. Rk. og øvrige Loger 1. Rk.	3.85	5.05	7.45	2.65	1.75
2. Etage B: Logerne 1-16 2.-4. Rk. Logerne 17-24 2. & 3. Rk.	2.65	3.25	5.05	2.35	1.45
Galleri A: Pladse 1.-6. Rk. og Logerne 1-10 1. Rk.	1.85	2.45	3.45	1.15	1.15
Galleri B: Logerne 1-10 2.-6. Rk.	1.60	2.20	2.95	1.15	0.85
Galleri C: Logerne 11-121. & 2. Rk.	1.00	1.30	1.70	0.85	0.55

Priserne er inklusive Skat og Garderobe.

Telefon Central 1765.